

Соняшники батьківської ниви

Сл. Ольги Будчагай
Помірно, щиро

Муз. Микоян Ведмедері

Fm G7 Cm
 D7 Fm G7 Рід-НА ЗЕМ-ЛІЕ, МА-ТИ всіх чу-
 -ДЕС, ТИ ВЕ-ЛИЧ-НА, ШЕД-РА, НЕ-ПОВ- ТОР-НА. БЛА-ГО-
 Аб В ЕБ С7
 -ДАТЬ ПРИЙ-МА-ЄШ із НЕ-БЕС, ПІД-СТАВ-
 Fm G7 C7
 -ЛЯ-ЄШ СОН-ЦЮ СВО-Е ЛО-НО. Скільки б не родила ТИ ПЛО-
 Fm В ЕБ G7
 дів, НЕ РА-ді-ЛАБ СИ-НО-ВІ ЧИ ДОН-ЦІ-
 C7 Fm
 Со-няш-НИК -ТО СПРАВ-ді ди-ВО з дів, КВІТ-КА,
 Cm G7 Cm G7
 ПРИСПІВ: Со-няш-НИ-КИ БАТЬ-КІВ-СЬКО-
 Cm Аб В ЕБ С7
 ЗА-ЧА-РО-ВА-НА на СОН-ЦЕ! Со-няш-НИ-КИ БАТЬ-КІВ-СЬКО-
 НИ-ВИ- По-сміш-КА ПРА-МА-ТЕ-РІ - ЗЕМ-ЛІ.

СТІКГ-ЛІМ ЛІ-ТОМ ПАХ-НУТЬ ПІС-ЛЯ ЗЛІ-ВИ,
ЗО-ЛЮ-ТОМ БРИ-НЯТЬ, НЕ-МОВ ШАБ-ЛІ.

*Сл. Ольги Будугай,
Муз. Миколи Ведмедері*

Соняшники батьківської ниви

Рідна земле, мати всіх чудес,
Ти велична, щедра, неповторна.
Благодать приймаєш із небес,
Підставляєш сонцю своє лоно.

Скільки б не родила ти плодів,
Не раділа б синові чи донці –
Соняшник – то справді диво з див,   }   Двічі
Квітка, зачарована на сонце.

Пр.: Соняшники батьківської ниви –
Посмішка праматері-землі.
Стиглим літом пахнуть після зливи,
Золотом бринять, немов шаблі.

І яким би нам не випав шлях,
І куди б нас доля не водила,
А душа летить в степи, мов птах,
Кличе в рідний край могутня сила.

Соняшників поле на зорі
Зустрічає золотим розмаєм.
Земле, ти прекрасна в цій порі,   }   Двічі
На найкращих струнах серця граєш.

Пр.
м. Гуляйполе, 24-25.07.03, чт.-пт.